

(Continuació de la plana 3)

els músics declarats en rebel·lia. D'aquí va venir que, per a aclarir les coses, es va veure obligada a presentar la dimissió en un manifest convocàtor que va donar lloc a aquella reunió a la qual hi assistiren representants d'altres Sindicats federats i en la qual, després de llarga discussió, s'els va acceptar la dimissió presentada.

Doncs bé; nosaltres, recollint l'esperit demostrat en les Assemblees últimament celebrades, en les quals d'una manera clara i categòrica es va demostrar la disconformitat amb la forma com aquella Junta portava el curs dels conflictes existents, venim a proposar-vos unes solucions que, si bé per alguns potser no seran considerades prou reglamentàries, al menys, retornaran la pau al Sindicat i posaran fi als conflictes, alentorn dels quals s'ha produït aquesta campanya d'odi, ràbia i venjança.

Per lo tant, les fórmules per a solucionar el «Cas Salvadó», el conflicte amb la societat «La Alhambra» i perquè puguin reingressar els exsocs Salvadó, Bataller (M. i E.) Brugués, Mayol, Llach, Roderas i Banchs, que aquesta Junta té a bé proposar-vos per a la seva aprovació, són:

Per al «Cas Salvadó», acatar el fallo del Concell Federatiu de la «Federación de Sindicatos Musicales de Cataluña», segons document llegit en Assemblea, però que no està arxivat, en el qual es considera que el Sr Salvadó no va faltar, en anar a tocar amb uns músics que, si be no estaven associats, tampoc existia en la seva comarca el Sindicat. Per lo tant, deixa sens efecte l'aplicació de l'article 55.

Per al conflicte existent amb la societat «La Alhambra», com sia que aquesta Junta té la paraula d'honor del President

de dita entitat d'entregar-nos les pessetes que deuen a l'orquestra «La Catalana» perquè siguin repartides equitativament entre els professors que en aquell temps formaven dita orquestra, donar per acabat el conflicte.

En quant a la fórmula per a poder reingressar els exsocs abans anomenats, és la següent:

Considerant que els odis personals existents entre dits senyors i l'anterior President, nascuts arrel d'unes disputes i desavinences en el sí del conjunt «La Catalana», poden haver estat causa de la seva expulsió, i entenent que l'actitud adoptada per aquests senyors en no acatar les ordres de la Directiva i no demanar una reunió general, com els permetien els nostres Estatuts, per a poder discutir si era justa la seva expulsió, és mereixedora d'un correctiu, perquè d'una vegada quedin resoltos aquests conflictes, que tant han entorpit la marxa del Sindicat, i per a no avivar més els odis que els mateixos han produït, proposem que sien admesos com a socis, mitjansant el pagament dels cupons dels mesos transcorreguts i dels tiquets i gravaments corresponents al treball efectuat per ells durant el temps que han quedat fora del Sindicat.

Pregunta la Presidencia a la Asamblea si están conformes con lo que en la misma se propone.

Los señores Janer y Tapias dicen que mientras aquellos señores ingresen individualmente, no tienen nada que objetar; pues si cuando ellos fueron Junta, aquellos señores hubiesen pedido el reingreso, con los brazos abiertos los hubieran recibido.

El señor J. Sitjá muestra su disconformidad en que sea entregado al señor Tapias el certificado de la solicitud de rein-